

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

Ročník 9
Jún 2008
Číslo 5

Ó, srdce Ježišovo

Tak ako máj je zasvätený Panne Márii, kedy s láskou spievame Loretánske litánie, ktoré hovoria o kráse našej nebeskej matke, tak mesiac jún je zasvätený Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.

Srdce Ježišovo je najväčším dôkazom lásky Boha k ľuďom a prameňom všetkých milostí, ktorá nás zaplavila z prebodnutého boku na križi. Denne od milujúceho Srdca Ježišovho dostávame nespočetné milosti, podnety, materiálnu i duchovnú pomoc. Samozrejme, toto srdce sa nikomu nevnučuje: ono žobre o omrvinku lásky, ukazujúc nám mlčky svoje zranené ruky. Musíme si uznať: ako často sme ju odmietli!

V tomto mesiaci Ježišovho Srdca je toho veľa, za čo máme odprosovať a zadostučiniť: za svoj minulý život, za premárnený čas, za vlažnosť v kontakte s ním, za veľký nedostatok lásky k ľuďom.

Nepros Ježiša o odpustenie len svojich hriechov, nemiluj ho len svojim vlastným srdcom... Ponúkni mu zadostučinenie za všetky urážky, ktoré sa mu dostali, dostávajú a ešte dostanú... Miluj ho celou láskou všetkých srdc, tých srdc, ktoré ho najviac milovali. Buď odvážny a povedz mu, že si do neho zbláznenejší viac ako Mária Magdaléna, viac ako malá aj veľká Terézia... a že za ním šalieš viac ako Augustín, Dominik či František...

Pridajme sa k Emauzským učeníkom, ku ktorým sa Ježiš pripojil, a dal sa spoznať až pri lámaní chleba. A potom spoločne skonštatovali: „Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma“ (Lk 24,32). Ich predtým pohasnuté, znechutené a smutné srdcia zrazu zaplnilo svetlo a radosť.

Nech Srdce Ježišovo zapáli v našich srdciach oheň svojej lásky, aby sme ho mohli milovať bláznivo a šialene.

duchovný otec

OBSAH**ÚVODNÍK**

Ó, srdce Ježišovo	2
Ó, srdce	3

KATECHÉZA

Exercície III.	4
---------------------	---

ROZHOVOR

Imrich Kováč	6
Podme k Srdcu Ježišovmu	8
Stretnutie členov RB	8
Božské Srdce Ježišovo	9

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Moja tohtoročná púť	10
4. rozhlasová púť	11
P. Jozef Humeňanský, Rwanda	12

DETSKÉ IHRISKO

Moje dieťa nechce spať II.	13
Ahoj deti!	15
Trampoty v manželstve XXIV.	16
Manželské ohlášky	15
Stalo sa, stane sa	17
Prehľad bohoslužieb	18

SNÍMKY

Titulka: M. Magda st.
 Meditačná: M. Magda st.
 Vnútoraná zadná: M. Magda, J. Pekľanský
 Vonkajšia zadná: M. Magda st.

SPEKTRUM**Vydáva:**

Rímskokatolícky farský úrad
 vo Vítaze pre vnútornú potrebu

Za vydanie zodpovedá:

Mgr. Oliver Székely s kolektívom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová

Grafika: Martin Magda

Kontakty:

Telefón: 051/791 62 35; 791 61 16

www.vitaz.rimkat.sk

e-mailly:

vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

snímka: M. Magda st.

Ó, srdce

**Ó, srdce v plameňoch, ty jasnosť všetkých jasov,
 ó, srdce s harfami, ty hudba hviezdnych klasov;
 v tebe, srdce, horia svojim svetlom slnká,
 v tebe sa život ukrýva jak v tiché, teplé kľbká.**

**Ó, srdce hlboké jak hĺbka všetkých nocí,
 ó, srdce silnejšie jak sila všetkých mocí,
 ó, srdce, zmerať ťa sme všetci bez možnosti,
 ó, dno nevýslovné všetkých bezodností.**

**Ó, srdce usmiate na nežný pozdrav krásy!
 V tebe doznievajú strát a smútkov hlasy,
 fontána tvoja presladká nám kruté smädy hasí...**

**V tebe domov nájde každá hviezda ďaleká,
 iba v tebe žije láska naša odveká,
 ó, drahé srdce kráľovské, ó, zlaté srdce človeka!**

Mikuláš Šprinc

Drahý náš duchovný otec, nadišla pre nás chvíľa Ježiškovi a pre nás veľmi milá. Bo dušičky nám zaujal, aby s nami vždy prebýval. Vám vďačíme za prípravu a za všetku tú námahu. Čo ste s nami ozaj mali, o Bohu nás poučali. My budeme často v chráme, obetovať to, čo máme, duše čisté pre Ježiška, zachováme od malička. Tieto milé z úprimnosti venované kvietky, dávajú Vám vaše dieťky. Prijmite ich s láskou, otče milý, ako vďaka za to, čo ste pre nás urobili. Nech Vás Pán požehnáva v zdraví a milosti.

EXERCÍCIE (III. časť)

V rámci katechézy - nášho kresťanského vzdelávania - vám chceme v niekoľkých častiach na pokračovanie ponúknuť exercície podľa vzoru sv. Ignáca z Loyoly. Uvedomujme si navzájom potrebu takéhoto vzdelávania. Často sa stáva, či už doma, na ulici alebo aj v práci, že dostaneme otázku, týkajúcu sa našej viery. Nech sú tieto riadky duchovným pokrmom, ktorý v nás vzbudí radosť nad pôsobením Ducha Svätého. Nech Duch Svätý naplní myseľ, ale i naše srdcia.

Ja a Boh

Boh je činiteľom dejín - o tom svedčia celé dejiny spásy. Máme byť ako On - na jeho obraz a podobu. Máme byť jeho spolupracovníkmi a dôverníkmi. Nehodil nás do života náhodou. Zveril nám zodpovednosť. Aj keď človek hneď od začiatku všetko pokazil, Boh sa podujal na dlhé dejiny záchrany, dejiny spásy. Ostal stále Otcom, ktorý hľadá synov. Chce nás mať ako svojich synov a dcéry vo svojej rodine, pozväzovaných v láske. Jeho radosťou je „prebývať so synmi ľudskými“. V nás a s nami chce mať svoje nebo. Rozvinúť tieto znaky Božej lásky znamená poznať pravidlo Boha. Už toto poznanie je stretnutie sa s Bohom.

Boh nie je len problémom na dokazovanie. Pre mňa Boh musí byť mojím tajomstvom a srdcom môjho života, srdcom môjho dňa. Mojou úlohou je žiť s Bohom a v Bohu. V dnešnom znarkotizovanom a uspatom svete by som mal byť svedectvom Božím. Voľakedajšie pohanstvo sa neobrátilo ani knihami ani dizertáciami. Obrátilo sa predovšetkým živým svedectvom. Pohania kedysi hovorili: „Pozrite, ako sa majú radi!“ Pridali sa a obrátili sa.

Ozajstná láska veriacich je dôkazom pravého Boha. Mám byť takým živým dôkazom pravého Boha. Mám teda Boha nielen

dokazovať, lež skôr ukazovať. Ku tomu by som mal zamerať svoje modlitby, svoj duchovný život, svoju lásku. Pán Boh mi dôveruje - cezo mňa sa chce dať poznať iným. Pre mňa to znamená, že cez celý svoj život mám hľadať stále hlbšie Pána Boha. Ako? Dobývať ho a zápasiť o Neho? Alebo sa mu darovať.

Boh nie je len problémom hlavy a poznania. Ľudí sa chytí často akási mánia - stále chcú vyšetrovať Boha, posadiť ho takmer na lavicu obžalovaných, ustavične vyhľadávať nové dôkazy. Jedni ho chcú popierať. Nechceme hovoriť len o vine. Hovoríme im skôr, že je absurdné chcieť byť celý život bez Boha. Ako veriaci myslíme skôr na svoju vlastnú zodpovednosť. Či nie azda pre našu nevýraznosť sa utvorila atmosféra bez Boha? Či aj nám veriacim často prítomnosť Božia nechýba?

Aké rozličné sú dnes postoje ľudí pred Bohom. Jedni javia nezáujem o Boha. Nerátajú s ním. Nahradila im ho veda, či technika. Iní majú povrchný záujem o Boha. Ostáva im v hlave trojuholník s okom uprostred, nad ktorým sa usmievajú. Nevedia, čo s tým. Nežijú s Bohom. Opäť iní vystupujú len ako kritici Boha: stále pochybujú a stále hľadajú nové dôkazy. Keď hovoria o Bohu, myslia len na dôkazy.

Premnohí sa však vedú s Bohom stretať. Tí vedú, že nestačí len inteligencia, nestačí ostrý rozum, aby som bol hodný stretnúť sa s Bohom. „Čistí srdcom uvidia Boha!“ - stojí napísané. Treba byť čistý, a to vo všetkom. Pravdivý myslou, srdcom i životom. Na Boha nemožno hľadiť len ako na problém rozumu. On je tajomstvom života. On je láska. Preto ani sebec ani namyslený Ho nezbadajú.

Mal by som sa celý vložiť do Božích rúk. Mal by som si rozvinúť ducha úcty k Bohu. Pri modlitbe, pri svätej omši, v reči o Pánu Bohu by som mal prejavovať hlbokú úctu. Mal by som si rozvíjať tajomstvo Božej prítomnosti. Nie je to len rada pre deti pripomínať si, že Boh ma vidí. To je skutočnosť, ktorá potešuje každého veriaceho a dáva nám podnety. Mal by som si rozvinúť zmysel svojho zasvätenia - krstom, birmovkou, sľubmi... Mal by som si rozvinúť podobnosť s Pánom Bohom. Mal by som rásť každý deň v ozajstnej oddanosti a láske. Mal by som sa stále viac vhlbovať do Božieho tajomstva... Nie je pravda, že sme po dlhých rokoch duchovného života, po mnohom čítaní o Bohu mali nakoniec už všetko jasné. Vidíme jasnejšie len to, aký bohatý a tajomný je Boh. Rastie v nás úcta pred Bo-

žím tajomstvom... Ale nikdy neprídeme na poslednú hranicu.

Teraz by som mal klásť celkom osobné otázky: Čím je Boh pre mňa? Spomienkou z katechizmu? Alebo živý Otec? Oživovateľ a srdce môjho života? Nie je príliš ďaleko odo mňa? Nie je takmer neprítomný? Prečo? Som azda príliš kritický? Azda všetko problematizujem? Som stále neistý v Bohu? Prečo? Viem, že Boh nie je len sila, len živá Osoba, ale Otec, ktorý na mňa myslí? Lahostajnosť iných oslabuje hádam aj môj vzťah k Pánu Bohu? Moju hlbokú úctu k Nemu? Keď si dám ruku na srdce, môžem si úprimne povedať, že mám Pána Boha v sebe, že ho naozaj mám rád? Alebo som si privykol len báť sa ho? Neprejavujem za detinské cvičiť sa v prejavoch lásky voči Bohu, hoci je to také potrebné?

Prežívam Božiu prítomnosť a vnukám ju aj iným? Schytáva ma ešte program svätých - všetko od Boha, všetko s Bohom a všetko pre Boha? Viem, že som od Boha a aj to hovorím? A či ma to aj teší? Nepestujem si príliš zmysel len pre ľudské veci, pre ľudské radosti a ľudské tváre? Vidím veci aj v Bohu? Aké miesto má Boh v mojom duchovnom živote? S čím som nespokojný? Rátam s Bohom vo svojej práci každý deň? Robím všetko len ja sám alebo dávam miesto aj Bohu? Rátam s jeho pomocou a riadením v zdare i nezdare? Je pán Boh prítomný v mojej radosti? Alebo sa teším z vecí uzatvorené a Boha vylučujem? Nepríťahuje ma niečo tak, že ma to odvádza od Boha? Som spojený s Bohom vo všetkom alebo blúdím sám? Vhlbujem sa vždy do prítomnej

snímka: M. Magda st.

chvíle a jej poslania v Bohu? Som s Ním spojený? Takéto otázky si musím vždy položiť. Lebo toto je duchovný a kresťanský život!

Môžem sa niekedy, a to v tomto svojom konkrétnom živote, stretnúť s Bohom? Je niečo také možné? Je v Ježišovi Kristovi! „Mnohokrát a rozličným spôsobom hovoril Boh ústami prorokov, naposledy cez svojho Syna...“ „Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna vydal...“ Môžem sa s ním stretnúť. V jeho Cirkvi a v jej sviatostiach... To mi umožnil a umožňuje Boh, pretože je verný a má ma rád.

Nakoniec by som mal vyjadriť svoj vzťah k Pánu Bohu úprimnou modlitbou: „Pane, ty si verný. Ty jediný si najvernejší. My ľudia meníme svoje slovo, svoju náklonnosť a priazeň. Nik sa v nás nevyzná. Ani my sami sa v sebe nevyznáme. Meníme svoje postoje. Z priateľov sa nám stávajú

nepriatelia. Stále preskupujeme tábory... Ty si verný. Kto by o tom pochyboval, zradil by vieru a vyhlasoval by ťa za luhára. Lebo v tebe spočíva všetko na pravdivosti a vernosti: Boh nemôže klamať „ - čítame o Tebe (Žid, 6,18). Ty sa nemôžeš myliť. Ty nemôžeš zabudnúť na svoje slovo, na svoje prisľúbenie. Áno, ani na svoje varovania a hrozby. Tvoje slovo platí naveky. Tak si dodržal slovo a svoj prisľub a poslal si nám svojho Syna. Stále si verný. Aj tvoj Syn nám hovoril o tvojej vernosti. Pre túto tvoju vernosť sa pridržame všetkého, čo nám Ježiš uložil veriť a dúfať v Tvoju pravdovravnosť i popri kritike pochybovačov, v požehnaný koniec každého kresťanského života i pri pohľade na nejednu ťažkú kresťanskú cestu. Pane, Ty si verný! A ako verný máš právo na verných a dôverujúcich učeníkov.

pripravil Mgr. L. Franc

ROZHOVOR

Imrich Kováč

30. marca 2008 na pozvanie členov Bratstva Božského srdca navštívil našu farnosť jeho promótor vdp. Imrich Kováč. Pri tejto príležitosti sme ho oslovili a požiadali o rozhovor. Tento veľmi pokorný kňaz nas poprosil, aby sme jeho meno a jeho podobizeň nezverejňovali. Napriek tomu nemôžeme túto jeho prosbu splniť. Veď aký by to bol rozhovor „s nikým“?

1. Na úvod sa nám predstavte, prosím.

Slúžim na strednom Slovensku pri Banskej Štiavnici. Mám dve farnosti a tri filiálky. V Banskej Belej som ustanovený ako farár a vo farnosti Podhorie som ako administrátor. Filiálkami sú Kozelník s novým kostolíkom, potom je Jergišťoľňa, čo je taký kombinovaný maďarsko-nemecko-slovenský názov. Po slovensky by to bola Štôľňa sv. Juraja. Sú to baníci, ktorí tam pracovali a tam pri štôľni sa aj s rodinami usádzali. Už dávno nikto z nich nie je baníkom, ale domy zostali a je tam asi 50 obyvateľov; v kostole mám tých 55 až 60 ľudí. Treťou filiálkou je Halča bez kostola, iba so zvoničkou, dnes už viac chatová oblasť, pár desaťročí aj s chatou Spoločnosti Dona Bosca.

2. Ako ste sa dostali k Bratstvu Božského Srdca Ježišovho?

Prvopiatkové a prvonedeľné modlitby členov Bratstva som sa modlieval od detstva doma i v kostoloch, tak ako vo všetkých

farnostiach na svete, zrejme aj tu u vás. Ale o Bratstve som nevedel nič. K Bratstvu som sa dostal až v mojej predošlej farnosti Litava, kde som slúžil 13 a pol roka. Tam som našiel živé Bratstvo Božského Srdca Ježišovho. Hneď od nástupu som tam, ako už stáročia moji predchodcovia pred mnou, slúžil prvopiatkové sväté omše za živých a zomrelých členov Bratstva a postupne som sa o Bratstve dozvedal stále viac, atď...

3. Kedy a kde bolo založené Bratstvo Božského Srdca Ježišovho?

Úcta k Božskému Srdcu bola od samého začiatku Cirkvi, určite už pod krížom. Panna Mária, sv. Ján, evanjelista a nábožné ženy pozerali určite s veľkou úctou na Ježišovo Božské Srdce, keď ho stotník prebodol. Nemodlili sa litánie k Božskému Srdcu, ani nijakú pesničku nespievali, ani sa nezapísali do Bratstva. Jednoducho vtedy tá úcta pod krížom bola „len“ taká – dal by Pán Boh, aby sme mali aj my takú úctu k Božskému Srdcu ako Panna Mária, sv. Ján a vtedy prví veriaci. Pri zjaveniach, pri ktorých Pán Ježiš „ukázal ruky a bok“, už bol určitý pokrok. Táto úcta sa postupne formovala ako osobná i spoločná úcta, postupne aj pobožnosti aj piesne k piatim ranám Krista Pána... A z toho potom tak špeciálnejšie úcta k tej piatej rane – k Srdcu Pána Ježiša. Formu Bratstva to dostávalo v stredoveku. Nebol som pripravený na tento rozhovor, nemám poruke nijaké dôkazy, ale tak si to pamätám, že sv. Ján Eudes vo Francúzsku zostavil pravidlá Bratstva ešte pred zjaveniami Božského Srdca sv. Margite. Všade, kde sa tie Bratstvá zakladali, poprosil biskupov o schválenie, ktoré aj dostal. Keď už mal potvrdenia a schválenia viacerých biskupov

snímka: M. Mašada st.

nielen vo Francúzsku, ale už aj v Taliansku a v Poľsku, požiadaj o pápežské schválenie. A dostal ho sv. Ján Eudes tiež skôr, ako boli zjavenia sv. Margite, ktorá bola tiež členkou Bratstva. Pre Margitu to nebola novinka uctievať Božské Srdce. Ona to robila už aj predtým a nielen ona. To už boli začiatky toho úradného uctievania Ježišovho Srdca aj liturgickou formou, to však mali dovolené len členovia Bratstva. Kto chcel, vstupoval do Bratstva. Francúzsko a Poľsko požiadalo Sv. Otca už vtedy celonárodne a dostali aj dovolenie, napr. sláviť sviatok Božského Srdca Ježišovho, čo je prvé pravidlo bratstva. Tento sviatok Božského Srdca dovtedy nikdy nikto neslávil. Sv. Ján Eudes vymyslel jeho duchovnú náplň i liturgickú formu a ustanovil ho ako prvé pravidlo Bratstva. A tak pápež dal dovolenie sláviť sviatok Božského Srdca Ježišovho v celom Francúzsku, v celom Poľsku a v iných štátoch len v tých farnostiach, kde bolo Bratstvo.

4. Aké sú pravidlá členstva BSSJ?

- Každý rok sláviť sviatok Božského Srdca, a ak je to možné, v ten deň prijať sviatosť zmierenia a sviatosť Oltáru.
- Členovia sú povolaní zúčastniť sa každý mesiac v prvý piatok na

votívnej sv. omši k Božskému Srdcu, ktorá sa slúži za nich na oltári Božského Srdca a v prvú nedeľu každého mesiaca sa zúčastniť odpoľudňajšej pobožnosti s verejným odprosovaním Božského Srdca.

- Každý deň sa majú modliť k úcte k Božskému Srdcu Otčenáš, Zdravas a Verím v Boha s nasledujúcou modlitbou: „Božské Srdce Ježišovo, daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval(-a)!“

- Nadovšetko sa ale majú usilovať nasledovať Božské Srdce ako vzor všetkých čností a pomáhať k tomu aj druhým.

- Majú sa častejšie jeden za druhého modliť, aj za zomrelých členov.

- Všetky tieto predpisy nezaväzujú nikoho pod žiadnym hriechom, iba vykonanie každodenných modlitieb. Tretí bod je potrebný k dosiahnutiu odpustkov.

5. Koľko členov má BSSJ?

Presne neviem, ale zhruba 52 000. Samozrejme, niektorí medzitým už zomreli, no neznamená to, že ak niekto zomrie, vypadne z Bratstva. V Bratstve sme všetci – živí aj zomrelí, preto aj tie tisíce svätých omší na prvé piatky bývajú každý mesiac „za živých i zomrelých členov Bratstva Božského Srdca Ježišovho“. Mnohí sa prihlasujú za členov hlavne z tohto dôvodu, aby po smrti nezostali bez svätých omší, aby za nich boli sväté omše na celom svete, keď už budú na druhom svete.

6. Robíte duchovné obnovy po farnostiach. Čo je ich cieľom?

Robievam duchovné obnovy iba tak, ako teraz u vás, čiže keď ma kňaz pozve. Ale v Košiciach pravidelne každý mesiac robia duchovnú obnovu jezuiti, v posledných mesiacoch, rokoch páter Jozef Kyselica. Na tých duchovných obnovách sa stretávajú ani nie tak

všetci členovia, ale skôr horlitelia z Košíc a okolia a z okolitých dekanátov. Zdá sa, že sa to pomaličky rozvíja týmto smerom aj v Bratislave u jezuitov a v Trnave, lebo jeden z tých jezuitov, otec Marcel, ktorý robil duchovné obnovy v Košiciach ešte pred otcom Kyselicom, bol preložený do Trnavy. Týmto spôsobom sa pomaličky kryštalizuje to, čo sa nedá nariadiť: aby v každej diecéze bolo jedno diecézne centrum, kde sa robia pravidelné mesačné duchovné obnovy a prípadne sa organizujú raz alebo viackrát do roka aj duchovné cvičenia. Takže týmto smerom to ide. Aj páni biskupi mi povedali, viacerí z nich sa zapísali do Bratstva, že sa nedá nariadiť, aby tam a tam bolo centrum Bratstva. Nie že by to nechceli, ale musí to byť nie organizačne, ale organicky, musí to vyrásť samo.

7. Úcta k Božiemu milosrdenstvu a úcta k Božskému Srdcu – je to v podstate jedno?

Áno, osobne to tak prežívam. Rozhodne to nie sú dve alternatívy, ktoré by sa navzájom vylučovali. Keď sv. Ján Eudes založil Bratstvo, tak tým nechcel poprieť to, čo sa robilo v tejto úcte dovtedy. Len to, čo bolo dovtedy viac individuálne, prípadne v nejakých spoločenstvách, ale nebolo to oficiálne, v liturgickej forme, centrálna a organizačne zachytené. On dal tomu takú organizačnú formu. Čiže ďalší krôčik v úcte k Božskému Srdcu neznamená ani prekonanie a už vôbec nie zrušenie dovtedajšej osobnej úcty... A takto vnímam aj súčasnú situáciu po zjavení Božského Srdca sestre Faustíne, pomenovanú ako zjavenie Božieho milosrdenstva. Vidím to ako akúsi Božiu pečať na doterajšiu úctu k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Jednoducho je to taký ďalší krôčik vpred. Je to určité podčiarknutie toho, čo tu vždy bolo. Keď strom zarodí, to neznamená, že stratil korene alebo kmeň alebo konáre. Nič nestratil, len sa ďalej rozvíja a prináša ďalšie ovocie. Takže aj so zjavením Božieho milosrdenstva by som rozhodne odmietol domnieť, že sa tu voľačo prekonáva a odstraňuje, lebo už máme čosi nové... Rozhodne nie.

8. U nás sa úcta k Božskému Srdcu spája s ružencovým bratstvom. Čo si o tom myslíte?

Ako-kde sa to rozvinie, tak to je. Rozhodne by som to nedával ako alternatívu: alebo si v bratstve ružencovom, alebo v bratstve Božského Srdca, že by to spolu nešlo. Naopak, ide to spolu. Nejde spolu to, že niekto vstúpi do rehole jezuitskej a súčasne do rehole dominikánskej alebo inej. V dvoch reholiach nie je možné byť, pretože rehoľa dáva celoživotnú náplň, tam jednoducho nie je možné opravdivo slúžiť vo viacerých reholiach. Ani popri celoživotnej náplni v reholi slúžiť súčasne celoživotne v rodine, preto sa rehoľník nežení. Ale kto je v bratstve, ten môže byť súčasne aj vo viacerých bratstvách, môže byť súčasne v reholi alebo sa môže oženiť, vydať sa, venovať sa deťom... Bratstvo nie je taká viazanosť ako rehoľa alebo rodina. Bratstvá teda nie sú takto alternatívne ako celoživotné povolania. Bratstvá chápem skôr ako pomoc pri plnení akéhokoľvek povolania: ako otváranie Božích pokladníc, z ktorých proste čerpáme. Nie je to celoživotná špeciálna viazanosť na určité služby, ale je to celoživotná pomoc pri akýchkoľvek službách.

Ďakujeme za rozhovor.

pripravili M. Magda a G. Magdová
autorizácia I. Kováč

Podme k Srdcu Ježišovmu a klaňajme sa jemu ...

Vstúpili sme do mesiaca Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Ježiš nás volá: „Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním“ (Mt 11,28-30). Tieto slová vyvierajú zo srdca tichého a pokorného. Srdce Syna človeka miluje Boha Otca. Z tej lásky sa rodí potreba zvelebovania. Ježiš zvelebuje a oslavuje Otca Všemohúceho, že jednoduchým a pokorným ľuďom zjavuje najväčšie tajomstvo Božej ekonómie spásy.

Keď sa modlíme litánie k Božskému Srdcu Ježišovmu, pýtajme sa, či ako citelia Božského Srdca Ježišovho chceme v Ňom a pre Ňoho oslavovať nášho Otca, ktorý je na nebesiach. Kolkokrát predsa prosíme, vieme, že najväčšia a najdokonalejšia modlitba je prítomnosť na sv. omši. Ňou môžeme spolu s Ježišom chváliť Boha, ktorý spolu s nami prednáša Otcovi všetky naše prosby.

Ježiš spomínajúc jednoduchých ľudí poukazuje, že jedine jednoduchosť Božieho dieťaťa dovoľuje odkryť to, čo je v Bohu najkrajšie – jeho milosrdnú lásku, ktorá nás aj v tomto mesiaci čaká. Ďakujeme ako deti, že v takého Boha veríme, že takého Boha môžeme poznať, uctievať a spolu s Ježišom zvelebovať.

V tomto mesiaci nás Ježiš povzbudzuje, aby prichádzali k nemu všetci ustarostení a biedni. Kto z nás je bez starostí a bez biedy, že neskúsil vo svojom živote takýto stav? Veď každý deň má svoje ťažkosti a trápenia. Ježiš nás povzbudzuje: „Podte a ja vás poteším“, to znamená „dodám vám odvahu a silu“. Či môže byť niečo úžasnejšie a krajšie?

Cítíme, že Ježiš vo svojom otvorenom srdci nás miluje tak veľmi, že nás volá do svojej školy! Hovorí: „Učte sa odo mňa!“ Učte sa tichosti a pokore. Uspokojenie je v tom, že všetka pomoc plyní z Ježišovho tichého a pokorného Srdca. Tomu všetkému nás učí účasť na Eucharistii. To je ovocie každého prvého piatku. Bremono víťazov je potom s Ježišom ľahké.

- ref -

Stretnutie členov Ružencového bratstva

V túto sobotu sa konalo 1. stretnutie členov Ružencového bratstva, ktorým sa začína 9-ročná príprava na oslavu 800-ého výročia schválenia dominikánskej rehole a šírenia modlitby posvätného ruženca.

V krásnom dominikánskom kostole nás privítal promótor Fr. Šimon Tyrol. **Redaktor časopisu Svätý ruženec nám porozprával, ako sa tento časopis tvorí. O práci svojej i celého redakčného tímu rozprával s láskou a nadšením. Nás, prítomných, prosil o modlitbu a povzbudzoval nás, aby sme aj my pomáhali pri jeho tvorbe svojimi svedectvami, ako sme cez modlitbu pocítili Božiu lásku, jeho milosť a pomoc.** Pani Tóthová nám vo svojom príhovore priblížila históriu vzniku dominikánskeho rádu a modlitby svätého ruženca.

Fr. Tyrol svojim príhovorom otvoril tému o sile modlitby otázkou na nás prítomných. Spýtal sa: **„Ako a koľko sa modlíme...?“** Keď nikto neodpovedal, po chvíľke ticha nám oznámil, že ak sa nemodlíme 24 hodín denne, modlíme sa málo a zle! Po tomto zvláštnom úvode nám začal rozprávať a vysvetľovať, v čom je krása modlitby a zvlášť modlitby posvätného ruženca. Zdôraznil, aby sme nikdy neposudzovali, kto sa modlí dobre, pekne a kto zle, lebo nie slová, nie krásny prednes, nie počet Otčenášov a Zdravasov, ale úprimný rozhovor s Bohom

ako Otcom, s pokorným a milujúcim srdcom dieťaťa. V tom spočíva krása modlitby. Svojimi slovami nás pozýval k modlitbe posvätného ruženca, lebo cez túto modlitbu Panna Mária vyprosuje pre nás všetkých milosti, aby sme život prežívali ako Božie deti. **Vyzýval nás ku spoločnej modlitbe v rodinách, lebo sila modlitby spája všetkých členov, aj keď sú mimo domova. V týchto rodinách vládne láska a vzájomná úcta. Modlitba posvätného ruženca je najlepším prostriedkom na dosiahnutie dvojakého cieľa: naučíme sa dobre modliť a správne žiť. Pri modlitbe však nesmieme zabúdať prosiť Ducha Svätého, aby nás on viedol a posväcoval.** Spoločnou modlitbou posvätného ruženca svetla a loreťanskými litániami sme pozdravili Kráľovnú mája. Nasledoval najkrajší a najslávnostnejší bod nášho stretnutia – sv. omša. Tu sme s Pannou Máriou ďakovali, prosili, oslavovali drahého Vykupiteľa Ježiša Krista, jej Syna, nášho brata a učiteľa.

Po skončení sv. omše nás organizátori srdečne pozvali na malé agapé do reštaurácie Veritas. Nech týmto stretnutím je oslávená Najsvätejšia Trojica a nám nech prispeje k večnému spaseniu. Bože, vďaka Ti za tento krásny deň a za toto spoločenstvo.

Žofia, Víťaz

Božské Srdce Ježišovo, daj, aby sme Ťa vždy viac a viac milovali

Úcta k Božskému Srdcu vyplýva z úcty k trpiacemu Ježišovi na kríži a z úcty k Eucharistii. Osobitná úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu sa začala javiť už v 12. storočí. Ježišovo Srdce si uctievali svätci ako sv. Anzelm, sv. Bernard, sv. Luitgarda, sv. Mechtilda. O Ježišovom Srdci obdivuhodné veci napísala sv. Gertrúda, sv. Katarína Sienská, sv. Bonaventúra, sv. Albert Veľký, sv. František Saleský.

Najväčším apoštolom Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a Srdca Panny Márie bol sv. Ján Eudes. Konal prvé liturgické slávenie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v r. 1672. Tento veľký ctiteľ najsvätejších Srdc Ježišovho a Máriinho vyznal o sebe: „V srdci Máriinom našiel som Srdce Ježišovo. Obe srdcia tak úzko súvisia, akoby tvorili jedno jediné srdce. Preto nemôže uctievať Srdce Máriino, kto sa nepriblíži k Srdcu Ježišovmu a zas Srdce Ježišovo nemôže uctievať, kto sa nedá viesť Pannou Máriou. Skrz Máriu k Ježišovi.“

Druhou najväčšou osobnosťou, ktorú použila Božia prozreteľnosť na rozšírenie úcty k Božskému Srdcu Ježišovmu, bola sv. Margita Alacoque. Vo svojom životopise sa priznáva, že sa jej Spasiteľ zjavil skôr, ako vstúpila do kláštora a povedal jej: „Keď si mi slúbila svoju panenskú čistotu, vyvolil som si Ťa za snúbenicu a aby tvoje srdce ostalo čisté od svetského ducha, dal som

Ťa do opatery svojej Matke, aby Ťa vychovala pre moje úmysly.“ Keď teda Spasiteľ chcel, aby sa Margita stala apoštolkou jeho Srdca, dal ju do Máriinej opatery. A Margita uctievala najsvätejšiu Pannu ako svoju matku. Dva roky po vstupe do kláštora r. 1673 mala zjavenie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Božské Srdce sa jej ukázalo akoby na tróne z ohňa a plameňov. Otvíjala ho trňová koruna, nad ktorou bol kríž. Jedného dňa sa jej Ježiš ukázal v nádhere s piatimi ranami, ktoré žiarili jasnejšie ako slnko. Ukázal jej svoje milujúce Srdce a vyjaviť jej tajomstvá čistej Božej lásky k ľuďom, ale aj odpoveď ľuďmi, ktorou je nevšímavosť, nevďak a urážky. A to ho bolí viac ako všetko, čo vytrpel pri svojom utrpení. To ho priviedlo k rozhodnutiu ukázať im svoje Srdce - poklad svojej lásky a milosrdenstva. Dal nám jasne poznať, že jeho veľkou túžbou je byť milovaný ľuďmi. Všetci, ktorí mu chcú preukázať svoju úctu a lásku, budú obohatení týmto božským pokladom, ktorého bohatým prameňom je jeho Božské Srdce. U sv. Margity sa stretávame nielen s poranením boku, účasťou na Kristových smrteľných úzkostiach na ukrižovaní, ale aj s korunovaním trňami. Zomrela vo veku 43 rokov. Prostredníctvom nej a jej duchovného vodcu sv. Klaudia sa rozšírila úcta k Božskému Srdcu Ježišovmu.

Tak ako v minulosti, aj dnes je veľká úcta k Srdcu

Ježišovmu a veriaci si s láskou a úctou zasväcujú svoje príbytky Božskému Srdcu. Na stenách nechýbajú krásne obrazy Pána Ježiša a Panny Márie, pri ktorých si vyprosujú potrebné milosti pre svoje rodiny aj pre celý svet. Je milé a pre nás mladých povzbudivé, keď povedia, že sa pred prvým piatkom modlia Deviatnik k Božskému Srdcu. **Tretí rok sa u nás modlíme nepretržitú reťaz Deviatnika a obetujeme ju okrem vlastných úmyslov aj za kňazské a reholné povolania. Zoznam modliacich sa je vyvesený na nástenke.**

Šríteľom úcty k Božskému Srdcu v dnešnej modernej dobe je aj vdp. Imrich Kováč z Banskej Belej, ktorý sa stará o Bratstvo Božského Srdca a ktorý k nám zavítal v nedeľu Božieho milosrdenstva. Pripomenul nám slová Pána Ježiša sestry Faustíny, že jeho srdce je samé milosrdenstvo, z ktorého sa rozlievajú milosti pre celý svet. Svojou káňou nás povzbudil k stálej úcte a láske a k šíreniu úcty k Ježišovmu Srdcu. Na záver sme sa spoločne pomodlili modlitbu pri vstupe do Bratstva Božského Srdca. Prihlásili sa aj noví členovia, ktorí chcú mať účasť na odpustkoch, udelených tomuto bratstvu.

Božské Srdce buď s nami, kraluj, panuj nad nami, nech sa v našej rodine, život viery rozvinie. Kiež nám v tom Srdce Máriino pomáha a Srdce Ježišovo nás vyslyší.

Mária Luterová, Víťaz

NÁZORY a SVEDECTVÁ

Moja tohtoročná púť do Svätyne Božieho milosrdenstva

Rýchle obsadenie miest v autobusoch vo farnostiach signalizovalo veľký záujem o tohtoročnú Púť s rádiom Lumen do Krakova. Moja túžba zúčastniť sa púte bola nakoniec vyslyšaná, ale trochu zvláštnym spôsobom. Deň pred odchodom ma oslovila kolegyňa z práce, že sa v ich farnosti uvoľnili miesta v autobuse a môžem s nimi cestovať aj so synom. Po prvotnom prekvapení moje rozhodnutie ísť na poslednú chvíľu uľahčila aj ďalšia informácia, že vodič autobusu je zo Sabinova, z mojej farnosti. Súhlasila som.

Vyrážali sme hneď po polnoci, aby sme v stanovený čas pred druhou hodinou ráno boli v obci Vítaz. Okrem vodiča sme asi všetci pútnici cestovali takýmto poschodovým autobusom prvýkrát v živote. Cesta ubehla rýchlo bez akéhokoľvek zdržania na hraničnom prechode. V Krakove nás privítal dážď, chladné počasie a pribúdajúci dav veriacich. Po krátkom pobudnutí v kaplnke Božieho milosrdenstva pri pozostatkoch sestry Faustíny sme celú svätú omšu, naša miniskupinka, slávili v bazilike. Ozvučenie bolo vynikajúce. To, že sme svätú omšu a posvätenie našej slovenskej kaplnky nemohli vidieť, sme Bohu ponúkli ako svoju obetu. Všetkých prítomných v bazilike potešilo, keď sa kňazi vracajúci zo sv. omše, ktorá sa konala vonku, pristavili pri nás. Potešili nás slová krátkeho príhovoru krakovského kardinála aj jeho ešte jedno požehnanie.

Po obede sa nám nepodarilo dostať sa ani do slovenskej kaplnky,

ani do veže. Svedectvá, pesničky R. Čanakyho a M. Podhradskej, korunku k Božiemu milosrdenstvu sme už absolvovali opäť v bazilike. Pri svätej omši som ďakovala a prosila o tie isté dary, ako prosím pri každej sv. omši, ale predsa len uvedomujúc si, že som v hlavnom meste a mieste Božieho milosrdenstva, o čosi vrúcnejšie som predostrela Bohu najťažšie veci môjho života.

Všetci prítomní sme určite trochu povyrástli aj v pokore, v trpezlivosti, v tolerancii, pretože pri takom množstve ľudí a nepriazni počasia nás dav často posunul na miesto, kde sme nechceli byť a naopak, nedostali sme sa na miesto, kde sme sa dostať chceli. Prijat' sa to dalo naozaj len s trpezlivosťou.

Ja som sa púte v Krakove zú-

častnila tretíkrát. Môj sedemnásťročný syn, aj keď mal možnosť byť na sv. omši a vidieť súčasného Sv. Otca aj jeho predchodcu, v Krakove a vôbec v Poľsku ešte nebol. Najväčšiu radosť som mala z toho, že aj on radostne prežíval celú púť, atmosféru Svätyne Božieho milosrdenstva, atmosféru Poľska, opačný smer prúdu vody v poľských riekach ... Zároveň som si uvedomovala, že zažívam takú „pravú púť“. Cestou v autobuse tam aj späť sa veriaci vymodlili niekoľko sv. ružencov, modlitby k sv. Jozefovi, k sv. Michalovi archanjelovi, spievali krásne mariánske pesničky, ktoré obsahovali najmenej 10 sloh. Štedrosť cestujúcich sa prejavila aj v tom, že v ponuke nechýbalo aj „niečo“ na zahryznutie. Veriacich sprevádzala veselá nálada, veľa smiechu a veru, bolo aj z čoho ...

Pán Boh zaplať za možnosť zúčastniť sa tohtoročnej púte do Krakova s farnosťou Vítaz .

Mgr. Anka Radačovská, Sabinov

Snímka: M. Magda st.

Štvrtá rozhlasová púť do Svätyne Božieho milosrdenstva

20. apríla v skorých ranných hodinách sme sa všetci nahlásení vybrali s Božou pomocou do Krakova. Pred kostolom bol pristavený poschodový autobus, do ktorého sme nastúpili i s trochou obavy. Hneď na začiatku sme zistili, že je to príjemné a pohodlné.

Odvzdaní do Božej vôle a pod ochranou Panny Márie s túžbou vyprosiť si milosť sme začali svoju púť, ktorá sa tohto roku niesla v duchu „Rodina, deti a vlasť“. Cesta do Krakova ubiehala veľmi rýchlo. Keď sme vystúpili z autobusu, privítalo nás studené a daždivé počasie, ktoré nás sprevádzalo po celý deň; aj napriek tomu sa z každej strany zhromažďovali pútnici z celého Slovenska. Ako nás informovali členovia rádia Lumen, bolo nás okolo dvadsaťtisíc pútnikov.

Keď sme prišli do chrámu Božieho milosrdenstva, ktorý bol vysvätený Sv. Otcom Jánom Pavlom II. a postavený pre sv. Cirkev, kde jeho kapacita je 5 – 6 tisíc ľudí, bol už skoro zaplnený pútnikmi. Deviatou hodinou sa začala modlitba posvätného ruženca Svetla a príležitosť nielen počuť, ale aj vidieť známe hlasy z katolíckeho rádia Lumen.

Potom sa začala sv. omša. Hlavným celebrantom bol biskup František Tondra, tiež domáci krakovský kardinál Stanislav Dziwisz, ktorý nás srdečne privítal. Začiatok sv. omše patrila posviacke slovenskej kaplnky, zasvätenej Sedembolestnej Panne Márii v prízemí Svätyne Božieho mi-

losrdenstva. Ako zdôraznil biskup Stanislav Stolárik, „Poliaci nás už odtiaľ nevyženú, lebo máme tu, ako hovoria, svoju „chyžu“. Pre nespočetný dav pútnikov sa nám ju podarilo nájsť až po skončení všetkých obradov. Na jej stenách možno nájsť znázornených sedem bolestí Panny Márie. Tak nasledovala kázeň, kde bolo zdôraznené, čo znamená zdravá rodina pre spoločnosť. Zdravá rodina znamená zdravý národ, zdravú Európu a zdravý svet. Bola ocenená aktivita duchovnej adopcie za nenarodené deti, ktorá je skutkom reálnej pomoci.

Na konci sv. omše krakovský kardinál adresoval všetkým Slovákom svoju veľkú vďaku: „Nech Boh žehná drahé Slovensko.“ Ďakoval za našu lásku k Jánovi Pavlovi II., ktorý iste teraz hľadá z Otcovho domu a modlí sa za nás. Zdôraznil tiež, že Slováci sú po Poliakoch na druhom mieste na všetkých pútnických miestach, čo ho veľmi teší. Nakoniec pridal: „Obed vám nemôžem zabezpečiť, ale pozývam vás všetkých na čaj. Niečo teplé by sa určite zišlo.“

Po sv. omši bola krátka predstávka. Po nej zamestnanci rádia Lumen nás oboznámili s ďalším programom. Začalo sa svedectvami slovenských rodín: rodičov, ktorí prišli pri autonehode o svoje dve deti; tiež rodičov, ktorým sa narodili siamské dvojčatá, ktoré po oddelení zomreli; ďalej vystúpila rehoľná sestra, ktorá vyučuje

náboženstvo, ako je vidieť rozdiel u detí, ktorým jeden z rodičov odchádza za prácou do cudziny. Ďalej bolo možno počúvať spevákov Máriu Podhradskú a Richarda Čanakyho, ktorí boli aj vo Víťaze.

Počas celého programu bola možnosť nazrieť do kaplnky a pomodliť sa pri pozostatkoch sestry Faustíny, cez ktorú Boh prehovoril k svetu. Kladením rúk na relikviu si každý vyprosieval určité milosti. Pred treťou hodinou vystúpil biskup Stanislav Stolárik, ktorý informoval o zriadení slovenskej kaplnky vo Svätyni, ako podal návrh a ako sa zrealizoval.

Modlitbou Korunky k Božiemu milosrdenstvu, ktorú sa predmodlievali naše a poľské sestry, každý z nás ďakoval za nádherne prežitý deň, ktorý hoci bol upršaný, ale aj cez ten dážď bolo cítiť silu Božieho milosrdenstva, ktoré padalo na nás.

Po tomto sme sa začali rozchádzať. Naším orientačným bodom bola žltá zastávka s našim patrónom sv. Jozefom, kde sme sa mali dostaviť k autobusu. Tento daždivý čas urýchlil náš odchod, pri ktorom sme prišli o pár pútnikov. No ich šikovnosťou a zdravým rozumom za pomoci poľskej polície sa včas dostavili až k autobusu. Potom ako jedna rodina sme ďakovali za šťastnú cestu a šťastný príchod domov svojimi modlitbami a pútnickými pesničkami.

Vďaka, Bože, za šťastne prežité chvíle s Tebou.

pútničky Regína a Eva

**CENTRE SOCIAL ST. ANTOINE
P. JOZEF HUMENANSKY, RCJ
PERES ROGATIONISTES**

B.P. 15

NYANZA

RWANDA – AFRIQUE

Milý Števo a vážení misijní zanietenci na našom drahom Slovensku!

Píšem Vám tento list aj v mene nášho predstaveného pátra Erosa i domorodého Habimana, s ktorým vytvárame spoločenstvo otcov rogacionistov, pôsobiach v tomto „meste,“ lepšie povedané na tomto území, ktoré bývalo v minulosti sídlom starorwandskej monarchie.

Je tomu presne dvadsať rokov, čo naši misijní predchodcovia z Talianska otvorili tento „detský domov – sirotiniec“ v prospech mnohých opustených detí, ktorých rodičia sa stali obeťami nejakého konfliktu či krviprelievania. Vskutku, tuná v tejto krajine „tisícov vrškov a pahorkatín“ od roku 1959, teda od roku zrušenia monarchie a najmä od roku 1962, teda dátumu prehlásenia nezávislosti: etnické nedorozumenia, boje, trenice, skrátka vojna, nikdy neprestali. Táto situácia potom vyústila v hrôzostrašné udalosti roku 1994, keď masakre, ktoré boli na dennom programe sa premenili na zločin genocídy. Ako tomu bolo vždy počas vojen, najväčšími obeťami boli a sú stále nevinné deti a mládež, a práve preto aj my rogacionisti, verní odkazu nášho svätého zakladateľa pátra Hanibala Mária Di Francia, rozhodli sme sa robiť niečo v prospech týchto „zabudnutých obetí“.

Okrem vojen a iných do neba volajúcich nespravodlivosť, ktoré neustále pretrvávajú, no sú starostlivo kamuflované a maskované, ďalším nebezpečným neduhom, proti ktorému musíme bojovať sú choroby a epidémie. Najznepokojujúcejšou je AIDS, ktorá sa napriek všetkým snahám a opatreniam nebezpečne šíri a ničí

národ. Veľa detí sa rodí poznačených touto imunodefekciou, častokrát po smrti ich rodičov, v mnohých prípadoch „len slobodnej matky“, ktorá sa živila prostitúciou, tieto „neviniatka“ sú do slova a do písma vyhodené ako „nechutné odpady na smetisko pomalého zomierania“. Obyvatelia tejto krajiny v srdci afrického kontinentu okrem ďalších hrozných chorôb ako malária, tuberkulóza, cholera, meningitída, trpia chronickým hladomorm. Krajina patrí medzi najchudobnejšie z najchudobnejších v celosvetovom merítku... Teda v týchto podmienkach sa nachádzame; dennodenne sa pokúšame urobiť aspoň niečo dobré a užitočné v prospech tých, čo vám i nám dôverujú a čo nás i vás tak veľmi potrebujú.

Naša činnosť teda spočíva v rôznych projektoch – snahách zmierniť utrpenie tých najzraniteľnejších: okrem sirotinca a materskej školy máme dve asociácie - jednu v prospech detí chorých na AIDS a druhú v prospech dospelých. Spolu sa jedná o viac ako tristo osôb, ktoré sú doprevádzané v nesení ich „preťažkého kríža“. Ďalší projekt je v prospech mládeže, ktorá je neschopná platiť si štúdiá na základnej, strednej a zriedkavo aj na vysokej škole. Aj táto dobrodejná činnosť je vykonávaná v prospech viac ako tristo študentov. Posledná snaha, samozrejme tiež veľmi prevelmi dôležitá, je výchova nových generácií rehoľných a misijných kňazov. Práve v našom centre máme malú skupinku adeptov na kňazstvo z Rwandy i zo susedného Konga (ex – Zaire).

Ako vidíte, naša činnosť je rôznorodá, zodpovedná, ale aj finančne náročná, preto klopec na vaše štedré srdcia prosíac o pomoc tým, ktorí to potrebujú, za ktorých sa naozaj musíme cítiť všetci aspoň trochu zodpovední.

Tuná sa zastavím v opise nášho „dobročinného diela“, ostatné nechám na vás dúfajúc, že nám napomôžete v jeho pokračovaní a raste. Momentálne

sa snažíme vybudovať nejaké školské triedy, aby čo najviac detí mohlo byť alfabetizovaných. Tento krok je fundamentálny a zaručujúci ten základný rozvoj a progres.

Projekt na zásobovanie pitnou alebo lepšie aspoň čistou vodou je tiež strategického, či vlastne životného významu. Tieto všetky snahy vyžadujú investíciu, nech to bude aj pre vás „investícia srdca“ akoby adresovaná Darcovi všetkých darov, ktorý nezaбудne odmeniť ani len „pohár osviežujúcej vody“, jeho odpata je vždy stonásobná.

Naše deti, všetci zverenci vás z celého srdca pozdravujú a sľubujú príhovor v ich modlitbách, v konaní dobrých skutkov i v drobných sebazapreniach. Nech vás vždy a všade sprevádza ochrana a príhovor našej starostlivej Matky, Sedembolestnej Panny Márie.

Tento list píšem práve na druhú veľkonočnú nedeľu, nedeľu Božieho milosrdenstva. Učme sa v tejto škole lásky byť dobrými, láskavými, solidárnymi, starostlivými o osud iných..., lebo len tak raz na konci časov aj my nájdeme pri Božskom Srdci Spasiteľa prameň života bez konca a svätosti.

Na záver vám želim hojnosť milostí, radosti, pokoja a aj dobrých nápadov preto, aby ste urobili vašu existenciu ešte viac zmysluplnou a tvorivou.

S úctou vás zdraví a žehná
páter Jozef Humeňanský, RCJ
30. marec 2008, Nyanza

Predstavujeme

A. Kast-Zahn * H. Morgenroth

Každé dieťa sa vie naučiť spať.

Od dojčata po školopovinné dieťa.

Ako sa môžete vyhnúť problémom so spaním a ako ich možno riešiť.

Kniha o zaspávaní a prespávaní noci.

1. Moje dieťa nechce spať (časť II.)

Pokračovanie prvej kapitoly sa venuje súvislostiam:

Detský spánok a stres rodičov – ako navzájom súvisia?

Ak je reč o „poruche spánku“ u dieťaťa, väčšinou sa tým myslí: dieťa ťažko zaspáva alebo sa v noci viackrát budí, možno aj oboje. Cez deň je nevyrovnané a umrŇané, lebo málo spalo. Trpia hlavne rodičia. Aj ich spánok je prerušovaný. Často nemôžu ihneď zaspieť a dohnať chýbajúci spánok.

Chceli sme vedieť presnejšie: Koľko detí prespí v rôznych vekových skupinách a ako vystresované sa cítia ich matky?

Cca 500 matiek detí vo veku 6 - 8 týždňov až 4 roky sme sa opýtali v poradni na spánok ich ratolestí. Výsledok určite nemožno preniesť na všetky deti. Ukazujú sa však tendencie, ktoré potvrdili aj ďalšie výskumy.

Prvá schéma ukazuje: Menej ako polovica detí pravidelne prespávala. Najčastejšie to fungovalo vo veku jedného roka (52%), veľmi zriedka u dojčiat mladších ako 6 týždňov (6%). Väčšina rodičov akceptuje, ak musia vstať v noci iba raz. Horšie je to, ak ich deti zobudia viackrát.

Druhá schéma ukazuje: Takmer polovica šesťtyždňových dojčiat, tretina štvormesačných a stále štvrtina dvojročných detí sa zobudila viackrát za noc. Až vo veku štyroch rokov bol tento problém oveľa zriedkavejší (pod 10%).

Aj počas našich konzultácií sme sa stále presviedčali: len zriedka sa vyriešia problémy so spánkom samé od seba. Ak dojča v šiestich mesiacoch ešte neprespí noc, budú rodičia s veľkou istotou ešte aj o rok v noci „v pohotovosti“. A ešte k niečomu dochádza dosť často: deti už týždne či dokonca mesiace bez problémov prespávali, zmenili však svoje správanie, napr. po prekonaní choroby alebo po dovolenke a nočný klud pominul.

Asi nikoho neprekvapí, že rodičia sú po nekludných nociach vystresovaní. Hlavne matky, ktoré museli v noci stávať viac než dvakrát, pocítovali silný až extrémne silný stres a únavu. Len málo matiek „zlých spáčov“ sa považovali za pokojné a vyrovnané. Matky „dobrých spáčov“ sa naopak len zriedka považovali za vystresované a unavené. Najviac si užívali matky obdobie okolo 4. mesiaca: v tomto veku uvádzali nízke hodnoty stresu v porovnaní s ostatnými vekovými skupinami.

Čo môže byť krajšie ako bábätko, ktoré už nadviazalo kontakt so svojím okolím – usmieva a smeje sa, načúva – a to pokojne ležiac na chrbte! Pominulo obdobie trojmesačných kolík. Dieťa už tak veľa neplače. Nevie ešte loziť

a vyparitiť nejakú neplechu. A v priemere spáva 15 hodín. Aj ak to so spánkom ešte celkom nekľape, tomuto maličkému stvoreniu dokážu rodičia všetko odpustiť.

Odvzdanosť či obetovanie sa vlastnému dieťaťu môže byť istý čas niečo veľmi pekné a príjemné. Máme tú skúsenosť, že takmer všetky matky a mnohí otcovia sú ochotní obetovať sa. Ale skôr či neskôr majú právo tiež na svoju kvalitu života. To prospieja nielen matke, ale aj dieťaťu a ostatným členom rodiny.

1. kapitola v skratke:

- Problémy so spánkom sú veľmi rozšírené

„Naše dieťa neprespáva – čo máme robiť?“ Mnohých rodičov páli tento problém.

- Zlý spánok detí spôsobuje rodičom stres

Matky „dobrých spáčov“ sa väčšinou cítia vyrovnané a pokojne – matky „zlých spáčov“ sú vystresované a unavené.

- Zlí spáči“ nie sú „problémové deti“

Deti sú učenlivé malé osobnosti. Všetky zdravé deti, staršie ako 6 mesiacov, môžu noc prespať. Ak tak ešte nerobia, môžu sa to naučiť. Dokonca veľmi rýchlo.

2 Čo vieme o detskom spánku?

V tejto kapitole sa dozviete:

- Ako dlho deti priemerne spia
- Ako presne prebieha proces spánku
- Prečo sa veľa detí v noci budí a plače

Ako dlho spávajú deti – ako je spánok rozvrhnutý?

Kto nepozná príbehy hrdých matiek o ich „ľahko zvládnuteľných deťoch“, ktoré od narodenia treba budiť, aby sa najedli a vo

veku niekoľkých týždňov prespávajú noci? Takéto deti, rodení „dobrí spáči“ skutočne existujú. Nič ich nevyvedie z miery. Možno ich všade zobrať so sebou. Ani cudzie prostredie, ani hluk či čokoľvek iné im očividne nenaruší ich potrebu spánku.

Rodičia detí, ktoré sú živé a neposedné, nemôžu týmto príbehom uveriť. Ich dieťa nechce evidentne ani za nič niečo prepašť. Možno už v pôrodnici malo z noci deň, stále je v pohybe a reaguje na každý zvuk, zmenu miesta, každú návštevu tým, že nechce spať.

Aj takéto deti existujú. Tieto rozdiely však nesúvisia s výchovou, skôr so zdedenými vlohmi. Často sa spozná jeden z rodičov v dieťati. Ako je len dobre rozmazaným rodičom rodených „spáčov“ – menej rozmazaní však nemusia strácať nádej. Aj ich dieťa sa môže naučiť zaspáť večer v rozumnom čase a do rána prespať vo svojej postielke. Krátke prebudenia sú normálne. Dieťa sa môže naučiť ako si poradiť bez toho, aby zobudilo rodičov.

Väčšina detí, ktoré spávajú extrémne krátko, napr. dokopy 9 hodín vo veku 6 mesiacov, sa môže naučiť spať dlhšie. Len veľmi, veľmi zriedka ide o vrodenú poruchu spánku, ktorá dieťaťu skutočne bráni spať a pravidelne ich v noci prebudí na niekoľko hodín. Týmto deťom nepomôže veľmi, ak vôbec nejaká liečba.

Veľmi pravdepodobne však vaše dieťa netrpí neurologickou poruchou, ale je zdravé a schopné naučiť sa spať.

Časy, ako dlho priemerne deti spia - od novorodencov po desaťročné deti - sme prebrali od prof. Ferbera, zhodujú sa však aj

snímka: M. Magda st.

s našimi skúsenosťami. Spánok sa rozdeľuje na denný a nočný. U novorodenca je 16 " hodiny rozdelených v dlhších či kratších „kúskoch“ rovnomerne na deň a noc. Až postupne sa dojčatá učia rozoznávať deň od noci. Nočný spánok sa predlžuje. Počet a dĺžka spánku cez deň klesá.

Najneskôr v 6 mesiacoch je normálny jedenásťhodinový nočný spánok (bez jedenia!), k tomu jeden dopoludňajší a jeden popoludňajší spánok. A dá sa mu naučiť. 11-hodinový nočný spánok bude sprevádzať vaše dieťa do asi piateho roku života. Čo bude ešte dodatočne potrebovať na oddych, dospie cez deň. Od 2. roku života spí väčšina detí cez deň len raz. Medzi 2 až 4 rokmi si deti zvyčajne odvyknú od spánku cez deň. Od 5. veku života sa spánok postupne skracuje, približne každým rokom o štvrt hodinku.

Ak porovnávate časy so spánkom vášho dieťaťa, musíte vedieť, že jedna hodina rozdielu smerom nahor či nadol od priemeru je úplne normálna. Ak spí

dieťa ale niekoľko hodín menej, pravdepodobne nie je niečo v poriadku s jeho spacími návykmi a pri zmene návykov by mohlo spať výrazne dlhšie.

U niektorých detí badať únavu veľmi zreteľne. Súchajú si oči, sú nepokojné a s ničím sa nechcú hrať. Iné sú cez deň celkom pokojné, majú dobrú náladu a dokážu sa samé dlho zabaviť. Matky si všimnú až po realizácii nášho programu, že aj ich dieťa je s viachodinovým spánkom vyrovnannejšie a spokojnejšie. Možno zistíte, že vaše dieťa spáva dlhšie. Spravidla to nie je dôvod k obavám. Najskôr máte doma jednoducho vyslovené „spáča“.

Existuje však vážne ochorenie, ktoré sa okrem iného prejavuje aj nadmernou potrebou spánku. Ide o narkolepsiu. Vyskytuje sa najskôr v školskom veku a je taká zriedkavá, že sa ňou nebudeme v tejto publikácii bližšie zaoberať. Ak vám pripadá spánok dieťaťa nenormálne dlhý, môžete sa preventívne poradiť so svojím pediatrom.

- re -

Ahoj deti!

Nedávno som sa zúčastnila Míle pre mamy v Sabinove, kde mamky dostali pekné balíčky od organizátoriek a jeho súčasťou bol pestrý kultúrny program. Napríklad profesor Indigo z divadla Maska predstavil človeka budúcnosti – homo futuro. Homo futuro mal veľkú hlavu od všetkých informácií, ktoré bude musieť vstrebať, vlasy horšie ako seno od farbenia a melírov, obrovské očiská od neustáleho pozerania na monitor a telku, ušiská veľké ako svet od počúvania MP3 prehrávača a obrovitánske prsty od nekonečného písania smsiek..., no totálny des.

Míľa pre mamy sa uskutocnila pri príležitosti Dňa matiek. 1. júna bol Deň detí. Oslavuje sa v mnohých krajinách sveta. Na Slovensku sa slávi od roku 1952. Zistila som, že myšlienka Medzinárodného dňa detí vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí v Ženeve vo Švajčiarsku v roku 1925. Po konferencii viacero vlád zaviedlo vo svojich krajinách tento sviatok s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy, týkajúce sa detí vo svete.

**O chvíľu je koniec roka,
tak som pre vás pripravila niekoľko učiteľských breptíkov:**

Deti, bežte domov to znamená, že máš ísť, nie bežať!
Na koniec rady ťa nepostavím, tam už niekto stojí.
Ako vidíte, teraz nič nevidíte, ale prečo nič nevidíte, to uvidíte hneď.
Deti, ostala nám sekundička času, tak si otvorte zošity,
napíšeme si malú päťminútovku.
Človek, keď ťa chce klasifikovať, aby mal pol oka a dve srdcia.
Hláste sa hlasnejšie.
Na učenie nikdy nie je neskoro. Tak ja ešte počkám.

Úloha: Viete, na čo sa najviac tešia deti? Doplňte chýbajúce slovo pesničiek do tajničky a dozviete sa to.

1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		
16																		
17																		
18																		
19																		

1. Moje malé, chcem aby svietilo.
2. je deň, toto je deň, ktorý dal nám Pán.
3. Malá Lucka zobúdz sa, keď hreje.
4. Búvaj krásne, uložené v jasle.
5. Čakajú ťa nástrahy tohoto
6. s nami, kráčaj Pane.
7. Keď Pán bol maličký, nikdy neleňošil.
8. Kríž je spásy, kríž ten drevený.
9. Kristovej lásky nech ožiarí nás.
10. Prikázal Boh dávno pustej pláni, aby dala
11. My kráčajme s za Pánom Ježišom.
12. ... je Pánom džungle.
13. Učiň ma Bože svetielkom, by jasným plamienkom.
14., ktorý sa premieňa v Pánovo telo.
15. Zhoď svoju na Pána.
16. Žiť, žiť ... lásku žiť.
17. Kto žmurkajúce hviezdy.
18. Keď si šťastný, rukami.
19. Akým je Ježiš, kríže naše nesie On.

stranu pripravila: Mgr. S. Kolářová

Trampoty v manželstve

Čo musia mať manželia?

- **dobrú hlavu**, pretože ju často stratia,
- **dobré zuby**, pretože musia často kadečo prehryzť,
- **dobrý chrbát**, pretože toho musia často veľa uniesť,
- **dobrý žalúdok**, pretože musia často stráviť tvrdé sústa,
- **dobré nohy**, pretože ich často tlačia topánky hneď na mnohých miestach.

Jednoducho trpezlivosť patrí k hlavnej výzbroji, ktorú si manželia nesmú zabudnúť vziať so sebou na spoločnú životnú cestu.

XXV. Naučme sa žiť pravdu našej manželskej sexualít

Učenie cirkvi o sexe v manželstve je radostnou zvesťou. Je radostnou zvesťou, lebo je pravdou o láske a pravá láska je naplnením človeka. Učenie cirkvi o sexe a manželstve je však aj výzvou. Pretože pravda o láske je vždy výzvou.

Keď hľadáme pravý význam sexualít, dotýkame sa podstaty nášho bytia ako muža a ženy. Ak chceme objaviť pravdu o svojej sexualite, sme vyzývaní čeliť skutočnosti svojho človečenstva - dobru a zlu. To nás zákonite vedie ku križu. Pretože Kristus nám ukázal zmysel života tým, že nám ukázal pravdu o láske. „**Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás**“ (Jn 15,12).

Tieto Ježišove slová zhrňajú zmysel ľudského života a sexualít. Sexuálna mravnosť je vo svojej podstate vyjadrením Božej lásky našimi telami, preto mohol pápež Ján Pavol II. povedať: „**Keď žijeme podľa pravdy našej sexualít, naplňame skutočný zmysel svojho bytia a jestvovania.**“ Aj opak je pravdou. Keď nežijeme podľa pravdy našej sexualít, úplne nám uniká zmysel nášho bytia a existencie. Prichádzame o pravú radosť a šťastie. Polemiky o sexuálnej morálke sú v podstate polemikami o najhlbšom zmysle života. Cirkev vždy hlásala, že

Kristus neprišiel na svet iba preto, aby nám ukázal zmysel života, ale prišiel aj preto, aby nám dal milosť prekonať strach, zranenia, sebecko a hriech, aby sme mohli žiť život v plnosti. Skutočná láska existuje. Tento prísľub nám ponúka Cirkev vo svojom učení o sexe a manželstve. Toto je radostná zvesť, je to úžasná zvesť! Preto je tak veľmi potrebné, aby sme jasne pochopili Božie zjavenie o podstate ľudskej sexualít. V Božom pláne je sex omnoho úžasnejší, ako by sa mohlo človeku prísniť. Je to neuveriteľné.

Povolanie k „**sľubnej láske**“ zjavenej skrze našu sexualitu je základným prvkom ľudskej existencie vo svete. Je výsostne dôležitá.

Ak nepochopíme pravdu a zmysel svojej sexualít, nepochopíme kresťanstvo. Láska Boha k jeho ľudu je v celom Starom zákone opisovaná ako láska ženícha a nevesty. V Novom zákone sa Kristus vteľuje do tejto lásky. Prichádza ako Nebeský ženích, aby sa naveky spojil so svojou Nevestou - s nami. Môžeme teda povedať, že od večnosti bolo Božím plánom „**oženiť sa**“ s nami (Oz 2,19) a preto vryl Jeho obraz priamo do našej podstaty muža a ženy. **Boh stvoril človeka na svoj obraz a podobu, konkrétne „ako muža a ženu“** (Gn 1,27). Sme obrazom Boha tým,

že sa dopĺňame pohlaviami. Ako muž a žena zviditeľňujeme Božie tajomstvo. Čo je neviditeľným Božím tajomstvom? Sv. Ján to vystihol: „**Boh je láska**“ (1Jn 4,8). Tento verš v nás evokuje Božiu lásku k nám.

Ešte predtým, ako Boh miloval nás, bol Láskou sám v sebe vo vzťahu troch osôb Trojice. Boh je sám v sebe životodarným spoločenstvom osôb. Otec sa od večnosti dáva v láske Synovi. A Syn, večne prijímajúci dar Otca, sa dáva naspäť Otcovi. **Láska medzi nimi je taká skutočná, taká hlboká, že je ďalšou večnou osobou - Duchom Svätým.** Sme povolaní milovať ako miluje Boh v životodarnom spoločenstve osôb. A robíme to špecificky ako muž a žena. Muž bol vo svojej podstate stvorený, aby sa dával žene. Žena bola vo svojej podstate stvorená, aby tento dar muža prijímala, a to do seba a seba dávala opätovne mužovi. A láska medzi nimi je taká skutočná, taká hlboká, že ak Boh chce, môže z nej vzniknúť ďalšia ľudská bytosť.

Pohlavný styk má byť účasťou na samotnom Božom živote a láske. Pohlavný styk zjavuje (zviditeľňuje) niečo z neviditeľného tajomstva Boha. Boh je čistý duch, v ktorom niet miesta pre rozdielnosť pohlaví. Milovať a byť milovaný láskou, akou miluje Boh, je najhlbšou túžbou ľudského srdca. Boh ju do neho vložil, keď nás stvoril na svoj obraz, nič iné nás neuspokojí a nič iné nás nenaplní! Toto stelesňujeme ako muž a žena!

Sex je taký nádherný, taký úžasný, taký skvelý, že má vyjadrovať Božiu slobodnú, bezhraničnú, vernú a plodnú lásku. Takú lásku môžeme iným slovom nazvať

- manželstvo. **Áno, sex má byť vyjadrením manželských sľubov.** V ňom sa slová manželských sľubov stávajú telom. **Preto sa pohlavný styk nazýva „manželské objatie“.** Nevesta a ženich sľubujú pri oltári, že sa dávajú jeden druhému slobodne, bezhranične, verne a plodne až do smrti - sľubujú si vernosť, nerozlučiteľnosť a otvorenosť pre deti. V tú noc potom v manželstve uskutočňujú svoj sľub. Svojimi telami vyjadrujú to, čo vyjadrili pri oltári hlavou a srdcom. **To znamená, že sľub završujú, naplňujú, zdokonalujú, pečatujú, obnovujú. Manželia nie sú len obrazom Božej lásky v rámci Trojice, ale zobrazujú aj lásku medzi Bohom a celým ľudstvom.**

Manželstvo kresťanov je mocou ich krstu aj sviatostou. To znamená, že je živým znakom, ktorý skutočne vyjadruje jednotu Krista a Cirkvi a má na nej účasť. Týmto znakom sú manželské sľuby, ktoré manželia žijú v celom svojom manželskom živote, zvlášť v manželskom sporení „v jedno telo“. Citujúc sv. Pavla: **„Preto muž zanechá otca a matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele.“** Toto tajomstvo je veľké. Kristus zanechal svojho Otca v nebi. Zanechal dom svojej Matky na zemi, aby svoje telo vydal svojej Neveste, aby sme sa s Ním mohli stať „jedno telo“.

Kde sa stávame „jedným telom“ s Kristom? Najkonkrétnejšie v Eucharistii. Znovu môžeme použiť sexuálnu lásku ako analógiu Božej lásky. Eucharistia je analogicky sviatostným završením tajomného manželstva Krista a Cirkvi. Manželstvo naplnené a završené intímnyim spojením nás pripravuje na pochopenie Kristovej lásky. **Sv. Pavol nepreháňal, keď povedal, že**

to je „veľké tajomstvo“. Mohol dať Boh našej sexualite ešte väčší význam? Mohol ju stvoriť ešte krajšiu a nádhernejšiu?

Boh nám dal sexuálnu túžbu, aby bola silou, ktorá nám umožní milovať tak, ako miluje On, aby sme mohli mať účasť na Božom

živote a naplniť zmysel svojho bytia a existencie. **Boh vdýchol svoju lásku do človeka. Človek je bytosť povolaná žiť TO vzťahu lásky S Bohom. Človek prijal lásku od Boha a je povolaný deliť sa o Božiu lásku s inými.**

MUDr. Vaščák Blažej

Manželské ohlášky:

sobáš 14. 6. – Víťaz, 15:30 - Peter STAŠÍK, syn Mikuláša a Márie rod. Strakovej, bývajúci vo Víťaze a Terézia ULICHNÁ, dcéra + Jána a Daniely rod. Bednárikovej, bývajúca vo Víťaze

§

sobáš 21. 6. – Ovčie, 15:00 – Ján ŠTEFAŇÁK, syn Jána a Moniky rod. Valkovej, bývajúci v Krompachoch a Lucia TOMKOVÁ, dcéra Vladimíra a Edity rod. Čigarskej, bývajúca v Ovčí 149

§

sobáš 5. 7. – Víťaz, 15:00 - Tomáš ČARNOGURSKÝ, syn Zdenka a Žofie rod. Babjakovej, bývajúci v Karvinej (Česko) a Martina JENČOVÁ, dcéra Vladimíra a Marty rod. Kollárovej, bývajúca vo Víťaze 436

§

sobáš 12. 7. – Víťaz, 15:30 – Peter KANDRÁČ, syn Štefana a Emílie rod. Rašovskej, bývajúci v Prešove a Bibiána GREJTÁKOVÁ, dcéra Antona a Margity rod. Jenčovej, bývajúca vo Víťaze 86

§

Stalo sa:

- 4. 5. – odpustová slávnosť patróna našej farnosti sv. Jozefa, robotníka. Slávnostným kazateľom bol dekan – farár v Sabinove PhLic. Ladislav Cichý

- 11. 5. – v nedeľu Zoslania Ducha Svätého prijalo 5 prvoprijímajúcich detí v Ovčí Pána Ježiša prvýkrát do svojho srdca

- 18. 5. – v nedeľu Najsvätejšej Trojice 29 detí vo Víťaze prvýkrát pristúpili k Pánovmu oltáru a prijali Pána Ježiša pod spôsobom chleba a vína

- 22. 5. – v prikázaný sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi sa konala procesia z kostola sv. Jozefa do kostola sv. Ondreja

- 30. 5. – na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sme putovali do kostola v Krížovanoch, kde sme prosili i odprosovali Božské srdce

- 31. 5. – zasvätili sme sa opäť Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie

Stane sa:

- 29. 6. – prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov

- 5. 7. – sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda

- 6. 7. – odpustová slávnosť k Panne Márie v Levoči

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
9. 6.	Pondelok				
10. 6.	Utorok	18:00	† František, Helena Krankota		
11. 6.	Streda			18:00	na úmysel M.
12. 6.	Štvrtok	7:00	† vlastný úmysel		
13. 6.	Piatok	18:00	† Martin Hudák (výročná)	17:00	† Jozef, Františka, Jozef Baranovci
14. 6.	Sobota	8:00	70: Helena Liptáková		
		15:00	sobáš: P. Stašík - T. Uličná		
15. 6.	11. nedeľa cez rok A	7:00	† Valent Juraško (výročná)	9:00	za farnosť
		10:30	50: Pavol Uličný		
16. 6.	Pondelok				
17. 6.	Utorok	18:00	za požehnanie Heleny Jenčovej		
18. 6.	Streda			18:00	† Ján, Justína Pribulovci
19. 6.	Štvrtok	7:00	na vlastný úmysel		
20. 6.	Piatok	18:00	† Valent, Helena, Ladislav Pacovskí	17:00	50: Pavol Kráľ
21. 6.	Sobota			16:00	sobáš: J. Štefaňák - L. Tomková
22. 6.	12. nedeľa cez rok A	7:30	za požehnanie Jozefa Fabiniho	9:00	† Alojz, Apolónia, Ján Baran
		10:30	70: Františka Jenčová		
23. 6.	Pondelok				
24. 6.	Utorok	18:00	za požehnanie rodiny Jána Uličného		
25. 6.	Streda			18:00	† František, Mária Uliční
27. 6.	Piatok	18:30	za požehnanie rod. Marcela Nováka		
28. 6.	Sobota				
29. 6.	sv. Peter a Pavol, apoštoli	7:30	† Adolf Uličný	9:00	† Peter, Mária Hermanovci
		10:30	za farnosť		
5. 7.	sv. Cyril a Metod	7:30	za členov Ružencového bratstva	9:00	† Štefan, Žofia Kollárovci
		10:30	† Cyril Uličný - Gmitro		
		15:00	sobáš: T. Čarnogurský - M. Jenčová		
6. 7.	14. nedeľa cez rok A	7:30	za požehnanie rod. Alberta Čecha	9:00	† Juraj, Margita Šimčíkovci
		10:30	na vlastný úmysel		
12. 7.	Sobota	15:30	sobáš: P. Kandrác - B. Grejtáková		
13. 7.	15. nedeľa cez rok A	7:30	† Ondrej, Mária Juraškovci	9:00	za požehnanie Miroslava Jenču
		10:30	na vlastný úmysel		

Božské Srdce, buď s nami!

Božie telo - oltáriky

19 až 23. 5., Vypni telku, zapni seba